

1882-12-12

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Christian Skredsvig

Arkivplacering:

Mappe 16 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

J.S. fortæller om en ide til et måneskinsbillede. Han nævner også, at han i gang med "En osteriscene". Han har været til koncert og hørt Beethovens "Eroica". Han ønsker glædelig jul.

TRANSSKRIFTION

Mappe 16

Brev nr 26

Roma 12 Dcbr 1882

Besvaret 7 Januar 83

Kjære Onkel!

Det er snurrligt at begynde på et julebrev her, for her er aldeles ingen julestemning i naturen, hjemme sner det jo ireglen på denne tid, og når der så stilles grantræer til salg i gaderne og butiksvinduerne pyntes med grønt, ved man straks hvad klokken er slagen, og der er noget så hyggeligt ved julens komme på den måde. Her har vi derimod imergrønne stenege, oliven pinier og cypresser, oranger fulde af frugter og saa videre, og så har her været så varmt, sirocco med trykkende hede og heftige regnskyl. Nu i dag er luften køligere og klar, vi har atter fået et glimt at se af den så meget roste himmel her nede, og den er også dejlig, og så klar så snebjergene står vidunderlig rene i det fjærne. Ja det er jo kun om vinteren der er sne på toppene her omkring. Det var også dejligt nu ved solnedgang, jeg kom hjem med hoved fuldt af planer om, at det dog skal blive til noget med mit 3 – 4 alens måneskinsbillede, med en fjærdedel (overdrivelse) af Roms mur i mellemgrunden, en af portene i mitten og nogle stenege til højre henne ved muren. Det skal være på den tid at månen lige begynder at lyse, akurat med en svag glorie om, og alt det andet i blåligmørke toner, bjærgene i det •2• fjærne måske mest blå. Ved porten skal der så være et par lygter som også er ved at få glorie, men kun akurat, og på vejen fra porten, skal der være en del vogne, hvis det nu bare bliver til noget, men det er et stort spørgsmål. Men får jeg fat i det, får jeg hænderne fulde så jeg ikke ved hvordan jeg skal få se noget af herlighederne her i samlingerne, for jeg har også en osteriscene i arbejde. Det vil sige, det er på en måde kun et modelstudie. Den 15de. Denne aften var vi inde hos Skredsvigs, det er så hyggeligt at komme ind i en smugle familieliv, og det bedste ved det hele er, at de bad os komme ind til dem juleaften. Jeg har gået og tænkt på om jeg ikke kunde skulke fra foreningens store julesammenkomst, for jeg finder det så lidet hyggeligt at kom juleaften et sted hvor der særlig den dag vrimler med fremmede og

hvor der væntet så mange så der vist skal spises stående, og siden skal der vel danses, hvilket jeg heller ikke sværmer for på den måde, og så bliver jeg bedet ind til en hyggelig middag hos en gammel ven, får den herligste grund til at slippe for

foreningen. Kan være vi ud på aftenen titter derop, men hvad, en del af aftenen har man dog i ro, Nå, hvordan det så bliver, i hjertet kan jeg vel holde fest i al stilhed, selv om de ydre ting kan griber mere eller •3•mindre forstyrrende ind. Noget andet jeg glæder mig til er den koncert jeg skal høre i morgen. Her falder der ikke mangen musik af, ja lidt småsange inde hos Skredsvigs, og så kirkemusik, men det er rent tilfældigt om de spiller i de kirker vi titter ind i, og mange ser jeg ikke, i det hele har jeg kun været få steder, for jeg trængte til at arbejde, og det har taget så megen tid, så jeg har mange usete herligheder at glæde mig til. Men denne koncert, hvor hovednummeret er Bethovens "Eroica", den skal smage. Den 16de. Nu har den smagt, jeg kommer lige fra den og gik enda fra slutningen d.v.s. Liszt "Carnevale di Pest", den listede jeg fra for ikke at udslette den smule klang af Betoven, som endnu gemte sig i öret. Det er måske galt ikke at tage alt med, og derved uddanne öret mere alsidigt, men man må da også gjøre lidt galt for sin fornøjelse, og jeg er, om jeg så må sige, ikke musikalsk nok til at forstå eller nyde andre end de aller bedste (og så også lidt andet). Mine musikalske venner syntes at der ikke blev lagt nok vægt på de forskellige klang farver, og det er også nok muligt at de for at få det til at gå rigtig flydende havde taget det mindre nöje med enkelthederne, men endnu er jeg hedensk nok til at finde, at de hjemme lægger lidt for megen vægt på klang farverne, så det ikke hænger fuldt så godt •4• sammen, som jeg kunde lide. Men det er nok bedre at tale lidt om en anden koncert, jeg har været på i dag, og som mindst var lige så dejligt, vel især fordi at dens toner, forstod jeg bedre og ikke som på den anden koncert hvor jeg så som den blinde på farverne. Den koncert jeg nu vil nævne, blev spillet i en sal, höj til loftet og vid til væggene og med Campagnen som et dejligt tæppe på gulvet. Og blide toner grå og blålige fyldte det hele så man kunde blive tosset af henrykkelse. Muntre szherzoer manglede heller ikke, der var en campagnol som til hest drev et æsel ind på marken, og det så meget komisk ud at se ham genne det og söge at drive hesten så nær ind på det, at han kunde give det et rap, og ned af en meget skrå bakke gik det. Må jeg bede Dig ved lejlighed give Cathrine indlagte brev. Det sted i campagnen hvor jeg var, var bare få skridt udenfor Ponte Molle. – Når du læser dette brev sidder I vel i al hyggelighed i de gamle stuer, så lykkelige som så få kan være med at synge julesalmerne næste dag, men man kan jo ikke få både i pose og i

sæk, og det er godt det, ellers blev man altfor forvændt.

Gid I nu alle må få en glædelig jul så rar og skön som muligt. Med De bedste hilsner til alle og især Dig selv, Din hengivne Joakim Skovgaard

Roma 12 Decr 1882.

Kjære Onkel!

Besætt 7 Janu 83.

Det er overraskende at begynde på et julebrev her, for her er aldeles intet julestemning i naturen; hjemme ser det jo uregelmæssigt på denne tid, og når der så stilles grantæer til salg i gaderne og bontæerindvæns pyntes med grønt; ved man straks hvad klokken er dagen, og der er meget så hyggeligt ved julens komme på den måde. Her har vi herimod immergrøne træer, oliven pinier og cypresser, oranger fulde af frugter og så videre, og så har her været så varmt, sirocco med trykende hede og heftige regnskyl. Nu i dag er luften køligere og klar, vi har atter fået et glimt af se af den så meget roste blå himmel her ned, og den er også rigtig, og så klar så bjergene står så vidunderlig røde i det fjernes. Ja det er jo kun om vinteren der er sne på toppene her omkring. Det var også dejligt nu ved solnedgang, jeg kom hjem med hovedet fuldt af planer om, at det dog skal blive til noget med mit 3-4 alens menneske-billedet, med en fjerdedel (overdrindet) af Romo mur i mellemgrunden, en af portene i midten og nogle træer til højre herne ved muren. Det skal være på den tid at månen lige begynder at lyse, akkurat med en svag glorie om, og alt det andet i blålignende toner, bjergene i det

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fjerns midde mest held. Ved porten skal der så være
et par lygte som også er ved at få glorie, men kun
skuret, og på vejen fra porten skal der være en del
sogne, huse det nu kan blive til noget, men det
er et stort spørgsmål. Men får jeg fat i det for jeg
kommer fulde på juleaften ved hvordan jeg skal få de
nogle af karlepladene her i stablingerne, for jeg har
også en anden i betragtning. Det vil også, det er på en
måde kun et model studie. Den 18de. Denne aften var
vi inde hos Strødsvej, det er et hyggeligt at
komme ind i en smuk familie, og det holdt
ved det held er, at de bad os komme ind til dem
jule aften. Jeg har gået og tænkt på om jeg ikke
kunde snakke for foreningens store julekommunikation
for jeg havde det så lidt hyggeligt at kom juleaften
at held hvor der stadig den dag brænder med fjerne,
og hvor de ventede så mange så der var så
gode stunder, og det skal der vel den dag, ligeledes
jeg heller ikke brænder for på den måde, og så
blev jeg lidt ind til en hyggelig middag hos en gammel
ven, for den helige grund at det skæppe for foreningen.
Plan var vi ud på aftenen efter der var, men hvad,
en del af aftenen her man dog, var det, hvor den
at de bliver, i hjertet kan jeg vel holde fast i al
tilfæld, selv om de gøre ting kan give mere eller

mindre forstående ind. Noget andet jeg glæder mig
til er den koncert jeg skal høre i morgen. Her på den
der ikke nogen musikant, jeg lidt om det ind
hos Strødsvej, og så kirkemusik, men det er vist
tilfældigt om de spille i de kirker er det ind
i, og mange der jeg ikke, i det hele kan jeg kom væk
på det, for jeg tænkte at det vil være, og det har taget
et meget tid, så jeg har mange andre helligheder at
glæde mig til. Men denne koncert, hvor koncertmester
er Brøttersens i Credo, som det er søge. Den 18de.
Vi har den omagt, jeg kommer lige fra den og går
så på stuegangen d.v.s. Ligt i Credo og det
den første jeg for ikke at udsætte den smule klange
af Brøttersen som den er en ganske sig i det. Det er
måske gald ikke at tage alt med, og det er utænkeligt
vil mere alvorligt, men man må da også også lidt gald
for en for sig, og jeg er, om jeg er så sig, ikke mindre
helst nok til at føle alle disse andre ind i alle heder,
(og så også det andet). Min musikalske er en søge
at der ikke blev lagt nok vægt på de forskellige klange
fjerne, og det er også nok muligt at de for at for det
til at det vil være fuldstændig havde taget det mindre og jeg
end indtil videre, men endda jeg holdt nok til
at finde, at de tykke Credo lidt for meget vægt
på klange, så det ikke bliver fuld så godt

sammen, som jeg kunde lide. Men det er nok bedre
at tale lidt om en anden koncert jeg har været
på i Aag, og som mindst var lige så dejlig, vel især
fordi at dens tone, frosted jeg bedre og ikke som på
den anden koncert hvor jeg så som den blinde på femmer.
Den koncert jeg nu vil nævne, blev spillet i en sal, høj
til loftet og vid til væggene og med Campagnen
som et dejligt tæppe på gulvet. Og blide toner gik
og blide fyldte det hele så man kunde blide
tostet af kunykhede. Menstr Scherzoes mangede
heller ikke, der var en campagnol som tilsted dore et
ædel ind på marken, og det var meget komisk at se han
genne det og sig at drive herhen så nær ind på det,
at han kunde give det et rap, og ned af en meget blide
bakke gik det. Ma jeg bede Dig ved ligheds gode
Catherins indlagte brev. Det sted i campagnen hvor jeg
var, var bare få skridt udenfor Conte Molle.
Har du læst alle brevene i vel i al hyggelighed i
de gamle stuer, og lykkelig som så kan få være
med at synge julemelodierne næste dag, men man kan
jo ikke få både i jule og i aak, og det er godt det,
ellers blev man alfor forvædet. God I nu alle
må få en gladelig jul så var og skøn som muligt,
Med Te bedste hilsener til alle og især Dig selv,
Din hengivne Jonathan Skovgaard.